

teh let — ali so se kdaj Slovenci z najmanjšo stvarjo pogrešili proti zvestobi svojemu vladarju? Protivniki slovenskega naroda povejte! Vi molčite? Tudi mi Šentiljčani smo dokazali dne 10. julija t. l. svojo udanost do presvitlega cesarja. Predragi Slovenci izven Šentilja, poslušajte kako!

Da se proslavi dostojno petdesetletnica, so skrbeli tukajšni Slovenci močno. Nikdo jih ni oviral, pač jeden jih je oviral, sicer ničla, pa ničla se je vendar hotela postaviti vbran proti pripravam Slovencev.

V znamenje, da Slovenci slavijo cesarsko slavnost, so razobesili slovenske zastave. Proti temu se vendar ne bo nikdo protivil. Počasi! Protivil se je jeden, namreč Pistor. Tudi ob cesarski slavnosti s slovenskimi zastavami doli! Tako se je glasil njegov ukaz. Celzer in Lorberca, ta sta jih razobesila, ugovarjata z odločnem ne. »S slovenskimi zastavami doli!« govori Pistor! Gospod, zakaj se bojite teh zastav tako? Slovenska in cesarska zastava sta že od nekdaj v jako ozki zvezi, s kakoršno se ne more ponášati frankfurterica. Pistor bo dobro skrbel, da ne bo pustil frankfurtaric nikdar v Šentilju, najmanj ob 50letnici cesarjevi, a jako slabo, če bo prepovedal razobesiti slovenske trobojnice. Slovenci se zato niso tudi upognoli prepovedi Pistorjevi, temuč so se ravnali, kakor se je strinjalo z njihovim prepričanjem. Čast onim, ki so že branili ob pripravah čast in ugled slovenskega naroda!

Udeležilo se je cesarske slavnosti v Šentilju mnogo domačinov, mnogo šentiljskih kmetov. Prihiteli so radi semkaj, da pokažejo na ta način svojo udanost svitlemu vladarju. Slava jim!

Udeležilo se je cesarske slavnosti mnogo tudi mariborskih gospodov. Udje dveh društev so se je udeležili, namreč udje slovanske čitalnice in pevskega delavskega društva. Njihova udeležba je jako dobro vplivala na nas, kajti dokler nas podpirajo ob naših slavnostih tako odlični gospodje, znamo, da smo na pravem potu. Pistor boja hoče tudi slaviti petdesetletnico. »Gospodar« je že poročal o tem. Mogoče, da zna kaj skupaj spraviti, če tudi ne tako, kakor so Slovenci. Tako morejo slaviti le Slovenci, navdušeni za svojega vladarja, pripravljeni preliti svojo kri za vladarja, žrtvovati zadnji novčič zanj, pa to znamo, tako odlične gospode gotovo ne bo poleg. Šentiljčani smo veseli, da smo slavili petdesetletnico, posebno še veseli, da smo jo slavili s tako odličnimi gosti. (Dalje prihodnjič.)

Razne stvari.

Domače.

(Mil. knez in škof) se vrnejo v nedeljo, 17. julija, z birmovanja po ljutomerski dekaniji zopet domov v Maribor.

(V celjsko nemško šolo) zahajajo tudi slovenski otroci iz dežele. Kako malo omike poznajo ravno ti otroci, čeprav se likajo z blaženo nemščino, vidi se tudi pri pozdravljanju. Otroci slov. šol uljudno pozdravljajo, a otroci nemških šol hodijo mimo ljudi kakor štorovi. Ko se je pred kratkim nek deček opozoril, naj pozdravi, se je glasno odrezal: »Kaj? Jaz bi se še svojemu katehetu ne odkril, ako bi prišel sedaj mimo!« V nemških šolah se otroci pač lepih nauk učijo!

(Od Sv. Bolfanka v Slov. gor.) vozi šestkrat v tednu vozna pošta v Ptuj in k Sv. Andražu.

(V Marijino Celje) bode vozil vlak za Slovence 10. avgusta. Ob 6. uri zvečer bodo romarji že v Marijinem Celju, kjer bo po slovesnem vходу pridiga, večernice in izpovedovanje. Drugi dan 11. avg. izpovedovanje, okoli 8. ure pridiga in slovesna sv. maša. Popoldne prosti izlet in počitek. Okoli

5. ure pridiga, večernice in izpovedovanje. Okoli pol 9. ure velikanski vrtec. Tretji dan, 12. avg. zarano sv. maše, potem povrnitev na dom. Da ne bode v Kapfenbergu nikakih sitnosti zaradi premalo pripravljenih vagonov, treba se je udeležencem pravočasno oglasiti, da se izve vsaj približno število romarjev. Vlak bo priredil zopet blagi in nesebični gospod Ferdo Ivanuš v Poljčanah, ki je že moral v ta namen položiti 1000 gld. pri železničnem vodstvu.

(Odvetniški izpit) je napravil z izvrstnim uspehom v Gradcu dr. Franč. Majer, odvetniški kandidat v Celju. Svojo pisarno namerava odpreti v Šoštanj.

(Naša cesarica) je obolela na živcih in pojavilo se je razširjenje srca. Zdravit se je šla v Namheim pri Wiesbadenu na Nemškem.

(Častnim občanom) je imenoval občinski odbor Dol svojega prejšnjega kaplana, č. g. Antona Šebata, sedaj kapelana v Poljčanah, zaradi njegovih velikih zaslug za ondotno občino.

(V Ptuj) so slavili v nedeljo tamošnji Nemci otvoritev nemške gostilne v prostorih nekdanje kazine. Kakor piše poročevalec nekoga graškega nemškega lista, bila je slavnost vseskozi nemška. V nemški gostilni so se videla nemška znamenja in nemški pregovori na steni, v nemških prostorih so se sukale nemške gospe, gospice, gospodje in gospodiči (deca), slišale so se nemške pesmi in nemški govori, vladalo je nemško veselje in nemška živahnost, torej je bilo res vse nemški. Kakor da bi kdo pričakoval kaj slovenskega pri taki slavnosti! Mi k poročilu le dostavljamo, da iz poročila odseva tudi nedosežna nemška — nespamet.

(Za romarje v Marijino Celje) se tiska v naši tiskarni lepa knjiga. Naslov ji je: V Marijinem Celju. Zgodovinske in topografske črtice. Spisal in izdal s pridigami, katere je imel v Marijinem Celju dr. Anton Medved, c. kr. profesor v Mariboru.

(Iz Rajhenburga.) Zlato poroko so v nedeljo obhajali Habinčevi stariši.

(Šmartno za Dreto.) Požar smo imeli od nedelje na ponedeljek prav v sredi vasi; sreča velika, da se je ogenj omejil na eno streho.

(Pri Sv. Frančišku v gornji savinjski dolini) so morali zgodovinsko vrlo zanimiv zvonik nad zakristijo podreti, ker je bila nevarnost, da se sam poruši.

(V Mozirju) imamo vse živo letovčarjev, ki so iz zaduhlega mestnega zidovja prihiteli v sveži planinski zrak. Mej gosti omeniti nam je češkega rojaka g. dr. Rezeka, sekcijskega načelnika v učnem ministerstvu ter g. dvornega svetnika, Fr. Šukljeta.

(Iz Šmihela nad Mozirjem.) Laški zapeljivci neprestano begajo naše kmete z vabilom v Ameriko. Nebroj pisem poslal je neki Nodari iz Vidma že v naše gore, kjer vabi z zlatimi obljubami ljudi v Newyork, za pot računá le 69 gld. Ker predobro vemo, kaj čaka naše ljudi v Ameriki, opozarjamo slavno oblast na židovsko-lahonsko tvrdo Nodari v Vidmu, via Aquileja 29.

(Na Peku) nastal je v nedeljo med fanti pretep in konec žaloigre je bil uboj. Mladini vođe pa ne vina!

(V Letušu pri Braslovčah) poskušali so v nedeljo možnarje zoper točo. Okolica si naroči več komadov, ker so se poskusi dobro obnesli.

(Iz Nazareta.) Tovarno za barve pri Vrbovcu prevzame bojda g. J. Podbregar iz Tuhinja. Podjetnik je znan strokovnjak ter mu bode lahko s drugimi tekmovati.

(Iz Šmartna pri Slov. Gradcu.) Čudno se nam je zdelo nekaj dne 3. julija, ko je g. Jožef Rotovnik p. d. Plesnik napravil tombolo v svojih prostorih. Ker je poprej vabila razglasil v slovenskem jeziku, mislili smo, da bo zabava slovenska. Toda ko pridemo k njemu, se je slišala iz njegovih ust le nemška beseda in tudi njegovi ljudje, ki so mu pomagali, kričali so lev nemščini.

Bog nas varuj, da bi se večkrat šli na slovensko zabavo, a prišli na nemško!

(Vpisovanje na slov. gimnaziji v Celju.) Učenci, kateri hočejo vstopiti v prvi samostojni gimnazijski razred z nemško-slovenskim učnim jezikom v Celju, vpisujejo se prvič 15. julija t. l. in drugič 16. septembra t. l., obakrat od 8. do 12. ure v vodjevi pisarni, v šolski ulici št. 21. Vsprejemni izpiti vršijo se na dan vpisanja ob dveh popoldan. Sprejemnina in učni prispevek znášata 3 fl. 10 kr. Vsak učenec naj pride spremljan od svojih starišev ali njih namestnikov in naj prinese s seboj krstni list in predpisano spričevalo ljudske šole.

(Občina Sopot) v Olimjem je jedina v kozjanskem okraju, ki je sklenila slovenski uradovati ter svoj sklep že naznanila raznim oblastim. Naj bi jo posnemale vse druge občine kozjanskega okraja in kmalu bodo izginili nemški notarji, davkarji, zdravniki, kancelisti itd. ter njih mesta zasedli domačini.

(Kresovi) na čast sv. Cirilu in Metodu žareli so po kozjanskem okraju v tolikem številu, da jih ni bilo možno prešteti. Bistriška dolina od Pilstanja do Kozjega je bila ob sicer temni noči popolno razsvetljena od bliščobe po bližnjih bregovih gorečih kresov. Vrh tega se je razlegel neprenehoma strel za strelom skoro do polnoči ter so se slišale mične narodne pesmi.

(Kragora — na cedilu.) Strelce nemške je povabil oskrbnik kozjanski, Kragora, od vseh koncev in kotov ono nedeljo v Kozje, da zdravna z njih pomočjo krive in že kruljeve noge naših Nemcev. Naznanil je v gostilni, da jih pride kakih 30 gotovo, naj se torej vse dobro zanje poskrbi. Še zastave bi bil rad imel na gostilni, a gostilničarka ga posteno zavrne. Ves ljubi dan ropotajo ono nedeljo vozovi, na katerih pa ni bilo strelcev, temveč naši narodni učitelji, ki so imeli takrat v Kozjem zborovanje. Kje so pa strelci? Nikdo jih ni prav videl, a to je gotovo, da jih je bilo velikansko število, namreč — pet. Vsi so se pripeljali in odpeljali na enem vozu. Za Kragora že pač nikdo več ne mara, kakor ne domači Nemci, tako tudi tujci ne. V nedeljo ga je zadela ta nesreča, drugi dan pa je bil obsojen v Celju na občutno kazen, ker je nekemu gospodu v Kozjem grozil brez povoda z zaušnicami. Ti, »boug« Kragora!

(Novi zvon) se je potegnil v nedeljo v zvonik podružne cerkvice Sv. Eme na pokopališču v Kozjem.

(Toča se je vsula) dne 8. julija ob 8 uri zvečer, kakor grah debela, na Zdolah pri Kozjem. Hvala Bogu, škode velike ni povzročila.

(Od Sv. Štefana pri Šmarju) nam pišejo: Na predvečer sv. Cirila in Metoda se je pri nas žgalo precejšno število kresov na čast slovanskima apostoloma. — Naša volitev občinskega odbora je vendar potrjena, čeprav so ugovor skovale učene glave. — 10. julija je umrl tukaj vsestransko priljubljen mož, Andrej po imenu. Srčna kap mu je naglo prestrigla nit življenja.

(Magistrat deželnega stolnega mesta ljubljanskega) je tako vsiljiv s svojo nemščino, kakor nekateri slovenski vojaki na prvem dopustu. Od Sv. Štefana pri Šmarju smo dobili namreč zopet pritožbo, da mu magistrat pošilja nemški naslovljena pisma. Ne sprejmite pisem, ampak vrnite mu jih z napisom: Se ne vsprejme!

(Nova sv. maša.) V Majšbergu bo 24. julija pel novo sv. mašo tamošnji rojak, o. Frančišek Blanko Zagadin, frančiškan. Posvečen bode 16. julija v Solnogradu. Pridiguje mu č. g. župnik studeniški, Martin Zekar.

(Nedeljski počitek pri mariborskem okrajnem glavarstvu.) Od 3. julija 1898 zanaprej bo pri c. k. okrajnem glavarstvu v Mariboru ob vseh nedeljah, potem na božični dan, na novega leta dan in na praznik sv. Rešnjega Telesa službovanje mirovalo in bodejo uradniki in služabniki od

službovanja oproščeni. Zategadelj se ne bode ob imenovanih dnevih z nikakovimi oblastnjami ali strankami občevalo. Za oskrbovanje neodložljivega posla, posebno, kjer se tiče hudodelstva, varnosti življenja in lastnine, bode ob imenovanih dnevih jeden uradnik s potrebnimi pomočniki oskrboval omejeno nadzorno službo.

(Nagla smrt.) 50letni hlapec Jožef Podlessek iz Veternika pri Kozjem je kosil oni dan na travniku. Kar mu začne prihajati slabo, ljudje ga odnesejo domu, kjer je v par trenutkih bil mrtev, zadela ga je kap. Več ko 20 let je služil enega gospodarja prav zvesto, zvesto pa služil tudi Bogu, zato upamo usmiljenja božjega.

(Razveljavljena kazenska razsodba.) Dne 26. marca 1898 se je vršila proti Andreju Belšaku iz Št. Miklavža pri c. kr. okrožni sodnji v Mariboru porotna obravnavna, ker je bil sumen, da je v noči od 14. do 15. decembra 1897 zasmodil zraven kočje svoje žene stoječi hlev z namenom, da bi si prisvojil dotično zavarovalnino. Porotniki so ga spoznali krivega in Andrej Belšak je bil obsojen zaradi hudodelstva in goljufije na 12 let težke ječe. Takoj po razglašeni razsodbi se je govorilo med ljudmi, da je Belšak nedolžen. Njegovemu zagovorniku g. dr. F. Dominkušu posrečilo se je poizvediti in dokazati okolsčine, ki pri glavni obravnavi niso bile znane in iz katerih je možno sklepati, da požar ni nastal vsled zažiga, ampak po neprevidnosti. Na podlagi dotičnih poizvedovanj se je dovolila obnoviten kazenskega postopanja; c. kr. državno pravdnistvo je od tožbe odstopilo in Belšaka so izpustili iz zapor.

(Na Slatino) sta minolo soboto, dne 9. julija došla Nj. ekselenca škof Josip Juraj Strossmayer in prem. nadškof barski, msgr. Simeon Milinović. V ponedeljek se je svetokriška duhovščina udano poklonila visokima cerkvenima dostojanstvenikom, ki sta včeraj dopoldne izkazala izredno čast svetokriškemu g. nadžupniku, da sta ga milostno obiskala. Pri tej priliki je prevzvišeni škof Strossmayer s posebnim povdankom spregovoril svetokriškemu nadžupniku te-le znamenite besede: »Vaš blagopokojni predčastnik bijaše vrijedan svečenik i dobar Slovenac — i ja ne smatram nijednoga svečenika za valjanoga, koji ne spaja u sebi ljubavi prama Bogu, crkvi i domovini — i koji u tome duhu ne djeluje.«

(Ukraden plug) je bil v noči od 9. do 10. julija pri posestniku Jakobu Zemljiču v Kraljevcih župnije Št. Jurija ob Ščavnici: Dva kraljevska fanta, ki sta se z zidarije vračala domov, sta tatova srečela v župniji Sv. Antona v Slov. gor., toda poznala jih nista, in tudi nista znala, da ukradeni plug neseta. Sedaj c. kr. orožniki že tatova zasledujejo, ako bo njih mogoče dobiti.

(Shod vseh slovenskih županov.) Dne 16. in 17. avgusta se bo vršil v Ljubljani shod vseh slovenskih županov v proslavo petdeset letnice cesarjeve. Prihodnjič bomo spregovorili več o tem važnem shodu.

(»Domoljubna« šolska veselica v Celju.) Pretekli ponedeljek vršila se je v našem mestu šolska veselica mestne ljudske šole. Vodstvo te šole imenovalo je to veselico domoljubno (patriotisches Schulfest). Kolikor pa smo jo imeli priliko opazovati, bila je vse drugo prej nego domoljubna. Vkljub prepovedi deželnega šolskega sveta, da ne smejo nositi otroci nikakega narodnega znamenja, zaukazalo je vodstvo tega velikonemškega odgojevališča šolarjem, da ima vsak prinesiti seboj hrastovo listje. Tako je prišlo, da je imel vsak otrok pri slavnosti hrastove liste za klobukom in — sramota za Avstrijo! — tudi izdajskih plavic se ni manjkalo. Kaj neki razume to šolsko vodstvo pod domoljubjem. Vprašamo, je li to domoljubno, ako se otroci hujskajo, da pri šolski veselici nosijo proti avstrijska znamenja?

(Umrlj) je dne 9. t. m. v graški bolnišnici Ognjeslav Vogrinec iz Kamenščaka pri Ljutomeru, petošolec v Varaždinu, nadobuden in naroden slov. mladenič. N. v m. p.!

(Občina Sela) pri Brežicah je dala napraviti na svoje stroške lepo kapelico. Ta čin je znamenje vrlo krščanskega misljenja ondote občine in njenega zaslužnega gosp. župana.

(Iz Žetal) dobili smo poročilo, ki nam pravi, da se tudi tam jame veselo gibati. Na predvečer sv. Cirila in Metoda so zakurili vrli slovenski fantje 28 kresov. Bog je živi! Kaj, ko bi ustanovili tam tudi bralno društvo?

(Iz Veternika.) Ne samo na predvečer sv. Cirila in Metoda, ampak tudi na predvečer sv. Mohorja in Fortunata so se videli kresi, mogočno plamteči po Veterniku in Merčiseli. Tudi v teh hribovitih krajih bivajo goreči Slovenci.

(Ogenj je uničil) pretekli teden hišo in gospodarsko poslopje posestniku M. Kuneju v Križah, kozjanskega okraja.

(Iz Kaple pri Arvežu.) V Dravi pri Kamci je utonil naš občespoštovani občinski predstojnik Jurij Vollmeier, brat lučkega gosp. dekana. Mrtvo truplo, katero so našli v nekem tolmunu blizu sv. Marka pri Ptuj, so prepeljali domu in je bil pogreb 2. julija t. l. jako sijajen. Mnogo gospode iz Arveža in sam gospod okrajni glavar iz Lipnice skazala so mu osebno zadnjo čast. Žalovanje po blagem, značajnem možu je bilo splošno! N. m. p.!

(Veselica v Jarenini.) V nedeljo bo Ciril-Metodova slavnost v Jarenini pri g. Cvilaku. Ne dvomimo, da se bo te veselice udeležilo mnogo domačega in sosednega občinstva. Kajti v naših krajih se nam še treba bolj kot drugod skupno vspejati in navduševati, da se krepko oklepamo katoliških in slovenskih načel. Bratje Slovenci, pridite k nam na mejo!

(Kresovi v ormoškem okraju.) V predvečer sv. Cirila in Metoda so se njima v čast po celem ormoškem okraju na več krajih prižgali kresovi. Najbolj imenitni so bili v Središču, Hardeku pri Ormožu in Jeruzalemu. Tudi streljalo se je posebno na Hardeku (100 krat) — dalje na Humu, na Runeču, pri Sv. Bolfanku, v Cvetkovcih, Šalovcih itd. Živeli prireditelji!

(Roparji.) V noči od 10. do 11. jul. so roparji v Št. Lenartu pri Mislinji vdrli v hiši Štrajherjevi v štacuno; trgovec Dobovšek je spal v sobi poleg štacune, gre gledat, a roparji so ga zabodli v prsa, trebuh in pleča, da je sedaj v veliki nevarnosti. Zločin se je zgodil najbrž po uplivu nekaterih delavcev Italjanov, ki v bližini delajo predor za železnico.

(V Trbonjah pri Vuzenici) se je v zadnjem deževju plaz potegnil proti cerkvi, da je cerkev v nevarnosti.

(Iz Prekmurskega) nam piše vrl rodoljub: Prekmurski slovenski luterani vsakčas pristopajo h katoliški veri. Ako bi se po katoliških farah obhajali ljudski misijoni, bi se za prekmurske Slovence v verskem oziru kmalu zboljšale razmere, število luteranov bi se gotovo kmalu za polovico zmanjšalo. Veliko luteranov že sedaj poizveduje po pravi veri, mnogo jih hodi le v katoliške cerkve k službi božji. — Najbolj probujeni so ogrski Slovenci v belotinski fari, ker je tam najbolj razširjena Mohorjeva družba.

(Slovenskim abiturijentom.) Vsa slovenska vseučilišna društva vabijo že sedaj slovenske abiturijente, da vstopijo v njihov krog, ako se mislijo posvetiti vseučilišnim študijam. Mi opozarjamo posebno na krasen poziv vrle dunajske »Danice«. To društvo vabi abiturijente k sebi, razlagajoč jim svoj program: »Mi priznavamo svoja katoliška načela kakor doma, ko se vlegamo spat in v cerkvi, ko zadoščamo zapovedim sv. cerkve, tako tudi dosledno v javnosti, ko se gre za blaginjo človeštva, za narod ... Zavedamo se slovenskega pokolenja, ... ljudstvu hočemo pomagati do sreče s tem, da se pripravljamo vsestransko za bodoče delovanje. Mi smo dobri katoličani, Slovenci in demokratje!« — Stariši so lahko brez

strahu, ako vedó, da so njih sinovi v tujini v tako dobrem društvu!

(Z Gomilškega.) Pred nekaj tedni je mlada dekla porodila nezakonskega otroka, katerega je umorila in ga po noči nesla v nizko grmičevje pri reki Boljski. Ostalo je tajno. Okrog štirinajst dni pozneje so pa za Boljsko kosili. Ker se je ondi razširjal silni smrad, začeli so kosci iskati in so našli že na pol segnito dete. Mlada hudodelka je priznala svoj strašni zločin. Gnali so jo na Vransko in potem v Celje, kjer jo bo kaznovala človeška pravica. — Med tem, ko se te strašne reči godé, nas pa Bog hudo tepe. Imeli smo silne nalive in povodenj, kakoršno pomni malokdo pri nas. Reka Boljska je stopila čez travnike ter je vse preplavila. Odnesele je veliko trave, drugo je pa blatno, kar je ostalo.

Društvene.

(Posvetovanje ustanovitve »Šaleškega sokola«) se bo vršilo v nedeljo, dne 17. julija 1898 v hotelu »Avstrija« v Šoštanju. O tej priliki se priredi tudi veselica s sledečim vspejdom: 1. Sokolske vaje in skupine. 2. Petje. 3. Tamburanje. 4. Bengaličen ogenj. 5. Ples. Vstopnina 30 kr. za osebo. Preplačila se hvaležno vsprejemajo. Ko ustanovimo društvo »Šaleškega sokola«, vabimo v svoj bratovski krog vse tiste, ki se zanimajo za vzvišeno misel sokolsko. Ne samo telesna krepost in čilost, ampak tudi dušna, нравna moč in nevpogljivost so našim geslom; v svojih vrstah hočemo odgojevati može, narodnjake, značaje! Na podlagi sokolske kreposti in odločne narodne zavesti naj cvete naše društvo! Vi pa vsi, ki z nami enako čutite, pridite in bodite pozdravljeni z bratovskim sokolskim »na zdar«!

(»Slovensko pevsko društvo v Ptuj«) prosi dotična društva in posameznike, ki se niso dobili za dne 14. avgusta v Celju vršeči se veliki koncert določenih skladb, in se koncerta nameravajo udeležiti, da po dopisnici naznanijo, koliko komadov potrebujejo. Odbor.

(Katoliško delavsko društvo) priredi v nedeljo izlet v Marijo Puščavo ob vsakem vremenu. — Izletniki se odpeljejo ob pol dveh popoldne.

(Konjerejci pozor!) Da se tudi konjerejem ponudi prilika, pokazati, koliko smo napredovali v konjarstvu, je v proslavo 50letnice vladanja našega presvitlega cesarja odločilo c. kr. društvo za konjerejo ogledovanje konj tudi v Središču in to na dan 23. julija 1898. Z ogledovanjem konj zvezano je premiranje žrebet, žrebie in kobil, ter je v to svrhu določenih veliko lepih in znatnih daril. Podrobna pojasnila daje Ivan Kočevar v Središču.

(Novo društvo.) C. kr. štajarsko namestništvo je dovolilo, da se ustanovi po predloženih pravilih v Zrečah »Slovensko gospodarsko-politično društvo Straža.«

(»Katoliško podporno društvo v Celju«) priredi v nedeljo, dne 17. julija občno zborovanje in tombolo ob pol 4. uri popoldne v prostorih »Narodnega doma.« Iz prijaznosti sodeluje slav. »Celjsko pevsko društvo.« K obilni udeležbi vabi odbor.

(Odbor »Slovenskega pevskega društva s sedežem v Ptuj«) sklenil je prirediti letošnjo pevsko slavnost v Celju v nedeljo, dne 14. avgusta, in določil sledeče skladbe: 1. »Jadransko morje,« moški zbor, Hajdrih. 2. »Pozdrav,« mešan zbor, Foerster. 3. »Križaci na morji,« mešan zbor, Bendl. 4. »Ave Marija,« šesteroglasen mešan zbor s spremljevanjem orkestra, Foerster. 5. »Domovini,« moški zbor, F. S. Vilhar: »novost, od društva s častnim darilom nagrajena skladba.« 6. »Domovini,« mešan zbor, L. Pahor: »novost, od društva s častnim darilom nagrajena skladba.« Odbor je storil s tem svojo dolžnost; priskrbel je za koncert dve novi skladbi s svoječasnim razpisom dveh častnih daril, izbral za veliki koncert v vsakem obziru ugoden kraj, in odredil koncert v olajšanje

oddaljenim gostom na jako priličen dan. — Tudi občinstvo naj stori svojo dolžnost ter se slavnosti udeleži v preobilnem številu.

(Veselica v Hočah), ki jo je priredilo tamošnje bralno društvo v proslavo cesarjeve petdesetletnice, se je prav dobro obnesla. Občinstva je bilo vse polno od blizu in daleč. Slovenci okoli mariborskega mesta so se začeli živahno gibati. Slavnostni govor je govoril učni prefekt A. P. Korošec, v katerem je naglašal pomen petdesetletnega cesarjevega vladanja za nas Slovence. O sadjarstvu je prednašal g. nadučitelj Paulšek. Poznalo se je, da govori strokovnjak. Veliko smeja in veselja je naredila igra »Bob iz Kranja«. Igralci so izborni igrali svoje vloge. Za petje so skrbeli pevci in pevke iz Slatine. Občinstvo je burno pozdravljalo in zahvaljevalo dobro izvežbani pevski zbor. Živelo za vedno slovensko ljudstvo!

(Podružnica sv. Cirila in Metoda v Bistrici) priredi v nedeljo dne

24. julija t. l. svoje letno zborovanje v prostorih g. Petra Novaka. Igrala se bode veseligrada: »Bob iz Kranja.« Prijatelje velevažne družbe vabi k obilni udeležbi odbor.

(K »Delavskemu podpornemu društvu v Celju«) so pristopili s 25 gld. kot ustanovni udi: Mil. g. Franc Ogradi, opat v Celju; č. g. Josip Kržišnik, kapelan na Teharjih; č. gosp. Josip Potovšek, nemški propovednik v Celju; č. g. Ivan Krančič, kapelan v Celju in g. Josip Kosem, tajnik občin. in okrajnega zastopa v Celju. — Kot podporni udi pristopili so sledeči gg.: Iv. Rebek, društv. predsednik, J. Omladič, društv. blag., M. Zabukošek, društv. tajnik, Ferd. Golobranc, zidarski mojster, Fr. Lipovšek, posestnik 1 gl., M. Kmecl, krojač gld. 120, Fran Šribar, klobučar, gld. 120, V. Pegan, jurist 10 kr., Št. Boucon, stolar 30 kr., dr. Al. Brenčič, odvet. gld. 120, A. Rančigaj, vikarij gld. 120, Ivan Krušič, prof. v pok. gld. 120, R. Janežič, kap. gld. 120, M. Primožič, knjigov. 10 kr., Štef. Strašek, čevljar gld. 120, Kardinar, kapelan

gld. 120, M. Sinkovič, mizar 60 kr., vsi v Celju. (Konec prih.)

Listnica uredništva. Svoje tako marljive gospode dopisnike prosimo, da nam pošljejo vsakokrat prej ko mogoče dopise in notice, ako žele, da jih objavimo takoj v prihodnji številki. — Navadno se jih dobimo le v torek popoldne ali v sredo ali pa v četrtek zjutraj. A takrat ne moremo več vseh dati staviti, ker ne dobimo najedenkrat toliko stavev, in zato moramo marsikaj izpustiti ali okrajšati, kar je nam in dopisnikom neljubo. — Prosimo torej za vsaki list rane pošiljatve. Iskren pozdrav vsem našim dopisnikom in prijateljem! Da ste nam naklonjeni in prijazni!

Loterijne številke.

Gradec 9. julija 1898: 34, 69, 30, 29, 27
Dunaj : 1, 67, 3, 33, 11

Hennebergova svila

meter 45 kr. do 14 gld. 65 kr., pristna le tedaj, ako se naroči naravnost v moji tovarni; črna, bela in barvana; tkanine, barve in vzorci po najnovejši šegi. Zasebnikom poštnine in carine prosto na dom. Vzorci obratno.

G. Henneberg-ova tovarna za svilo (c. in kr. dvorni zalagatelj) v Zürichu.

Zahvala.

Na sejmi pri Sv. Bolfanki v Slov. gor. je našel S. Hamersčak od Sv. Urbana lepo svoto denarja, katerega je tamkaj v župnišču izročil; lastnik Mih. Lovrenčič od Sv. Jurja v Slov. gor. je vesel prišel po svoj denar, ter pustivši postavne odstopke se poštenjaku H. prav pristržno zahvaljuje. Čast Hamersčaku!

Služba organista

se takoj odda. Prednost ima cecilianec, posebno, če je tudi kak rokodelc. Cerkveno predstojništvo v Rajhenburgu ob Savi. Jakob Merc, župnik.

Naznanilo.

Pred več tedni se je ena taška našla in se v njej nahajala cerkvena mešana kapa, ki jo je mogel gotovo kak mašnik zgubiti. Fr. Topoloušek na Pečici.

Zobozdravniško naznanilo.

Dr. J. Riebl

ordinira vsak dan za zobobolne v lastni hiši: vrtna ulica (Gartengasse) št. 9 v Celju.

Plombira in ustavlja umetne zobe in zobovje z zlatom itd., tudi brez potrebe izjemanja, ne ovira žvečenja, ne govorjenja, garantuje za najpopolnejšo izvršitev, enako najboljšim dunajskim delom. Izdira zobe brez bolečin v plinovi veselni narkozi, pa odstrani zobne bolečine tudi brez izdiranja. 8-12

Lična prodajalnica

na jako dobrem prostoru, znotrajno že prirejena, dobi se že 1. avgustom pod zelo ugodnimi pogoji v najem. Več pove S. Marin, Bahnhofstrasse 2, II. nadstr. v Mariboru.

Nova hiša.

z desetimi stanovanji in vrtom, na prav zdravem in prijetnem kraju v Mariboru, se takoj prodaja po prav ugodnih plačilnih pogojih. Vključenih ostane 7500 gold. Kapital se prav dobro obrestuje. Več pri lastniku Francu Popič, Weinbaugasse 7. v Mariboru. 2-3

Edini narodni sladčičar!

Podpisani usoja si naznaniti slavnemu občinstvu ter velečastiti duhovščini, da je otvoril v četrtek, 19. majnika t. l., v »Narodnem domu« v Celju svojo

sladčičarno,

kjer bode imel razen sladčic v zalogi tudi razne likérje po nizkih cenah.

Zlasti za godove, za veselice in nove maše se vsa potrebna naročila hitro izvrše. Zagotavljajoč ceno in točno postrežbo znamenjuje

z najodličnejim spoštovanjem

Ivan Vrečko,

6-8 sladčičar.

Urša Kopriva

iz Središča naj se oglasi pri upravnistvu tega lista. 13

Za vinogradnike zelo koristna je knjižica: 14-17

Peronospora

ali strupena rosa,

ki v lahko umljivem jeziku na drobno razpravlja o navedeni trtni bolezni ter o načinu, kako se je iste mogoče iznebiti. Delce se dobi pri pisatelju Anton Kosi-ju, učitelju in posestniku v Središču na Štajarskem, za majhni znesek 12 kr. (s poštnino vred.)

Vinogradniki, omislite to knjižico svojim vinčarjem; korist bo le Vaša!

Na prodaj ali v najem

imam hišo v mestu, pri vojašnici ob državni cesti. Pripravna ni samo za krčmo ali pekarijo, ampak tudi za prodajalnico, branjarijo in obrt vsake vrste.

Več osebno, ustno ali pismeno pri Lovro Stepišnik, posestnik in mlinar v Slov. Bistrici. 1-3

Čevljarski učenec

je takoj sprejet pri Antonu Koren, Mühl-gasse 7, v Mariboru. 2-3

Lepo posestvo

na bregih, 120 orolov gozda, njiv in travnikov s hišo vred, oral po 45 gld.

Več se zve pri lastniku Iv. Glaser v Selnici. 5-5

Janez Schindler,

Dunaj III., Erdbergstr. 12, pošilja zastoj vsakemu cenilniku v slovenskem jeziku. V tistem se nahaja več ko 300 podob različnih strojev in orodja za poljedelstvo, obrt in hišne potrebe. Cene nižje, kakor povsod drugod. Pošilja se na poskušnjo. Reelna postrežba se jamči. Plačila prav ugodna. Solidni krščanski prekupci se iščejo.

Janez Schindler,

c. kr. 8-18 lastnik privilegij. Dunaj III., Erdbergstrasse 12.

Vse stroje za poljedelstvo. Vnovič znižane cene!

Trijeri (čistilni stroji za žito) v natančni izvršitvi. Sušilnice za sadje in zelenjavo. Skropilnice proti peronospori, poboljšani sestav Vermorelov.

Mlatilnice, mlinci za žito stiskalnice (preše) za vino in sadje različnih sestav. (Te stiskalnice imajo skoro ono tlačilno moč, kakor hidravlične (vodovodne) preše). Slamoreznice, se jako lahko gonijo, in po zelo zmernih cenah. Stiskalnice za seno in slamo, ter vse potrebne, vse poljedelske stroje prodaja v najboljši izvršitvi

Ig. Heller na Dunaju,
II/2 Praterstrasse 49.

Zastopniki se iščejo.

10-20

— Pred ponarejanjem se je posebno treba varovati. —

Vožnje karte

in
tovorni listi

Ameriko.

Kralj. belgijski poštni parnik

**Red Star Linie iz Antwerpna naravnost v
Novi Jork in Filadelfijo.**

Koncesijovana od visoke c. kr. avstrijske vlade. Pojasnila daje radovoljno

koncesijovana potovalna pisarna 3

E. Schmarda

v Ljubljani, Marije Terezije cesta št. 4, (pritličje n. l.)